

Sygn. akt VI P 96/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 września 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Napiórkowska – Kasa

po rozpoznaniu w dniu 05 września 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od powoda M. K. na rzecz pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 180,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. przejmuje na rachunek Skarbu Państwa koszty poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa w toku postępowania w całości.

Sygn. akt VI P 96/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 marca 2017 roku (data na kopercie) powód M. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 32.896,98 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że przyczyna podana przez pracodawcę w rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia jest nieprawdziwa.

(pozew – k. 1 – 9)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana podała, że przyczyna rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia jest rzeczywista, konkretna i prawdziwa.

(odpowieź na pozew – k. 88 – 95)

Pismem procesowym z dnia 22 listopada 2017 roku powód zmodyfikował powództwo, wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia kwoty 42.379,11 zł.

(pismo procesowe z dnia 22.11.2017r. – k. 137 – 138)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. był zatrudniony w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 grudnia 2011 roku, na pełen etat. Powód zajmował stanowisko Przedstawiciela Handlowego w (...). W wyniku przejęcia spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przez pozwaną spółkę powód stał się pracownikiem pozwanej. Powód zawarł następnie aneks do umowy o pracę, zastępując dotychczasową umowę o pracę nową umową zawartą z pozwaną spółką na czas nieokreślony od 1 lipca 2014 roku. Powód został zatrudniony na stanowisku (...). Jako miejsce pracy powoda określono województwa (...), (...) i (...). Od dnia 1 stycznia 2016 roku powód zajmował stanowisko (...). Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło 14.126,37 zł brutto.

(dowód: umowa o pracę na czas nieokreślony – k. 17 – 18, aneks do umowy o pracę z dnia 01.07.2014r. – k. 24 – 26, umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 01.07.2014r. – k. 27 – 45, aneks do umowy o pracę z dnia 14.01.2016r. – k. 48 – 50, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 87)

Zgodnie z §15 ust. 1 umowy o pracę łączącej strony powód zgodził się, iż w okresie zatrudnienia w pozwanej spółce nie będzie podejmował działalności konkurencyjnej ani wspomagał (za wynagrodzeniem lub pod tytułem darmym) działalności innej osoby konkurującej z pozwaną, zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio, jako właściciel, partner, wspólnik, członek zarządu, pracownik, samozatrudniający się doradca, przedstawiciel, pożyczkodawca, agent lub w jakikolwiek inny sposób, w jakiegokolwiek działalności zarobkowej podobnego rodzaju do działalności prowadzonej w danym czasie przez pracodawcę. W przypadku stwierdzenia przez pracodawcę naruszenia przez powoda niniejszego obowiązku pracodawca będzie mógł rozwiązać niniejszą umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia (zwolnienie dyscyplinarne). Jako działalność konkurencyjną rozumie się każdą działalność, której przedmiot jest tożsamy lub zbieżny z zakresem działalności prowadzonym przez pozwaną spółkę.

(dowód: umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 01.07.2014r. – k. 27 – 45)

Do obowiązków powoda na zajmowanym w pozwanej spółce stanowisku (...) należało m. in. odpowiedzialność za sprzedaż produktów na przypisanym terenie, utrzymywanie regularnych kontaktów z klientami w celu wzmacniania relacji oraz zapewnienia satysfakcji z oferowanych produktów oraz usług, identyfikacja oraz utrzymanie regularnych kontaktów z potencjalnymi klientami, celem poszerzania udziału w rynku, przygotowywanie ofert cenowych i przetargowych.

(dowód: zakres obowiązków powoda – k. 36 cz. B a/o powoda)

Oświadczeniem z dnia 6 lutego 2017 roku, odebrany przez powoda dnia 16 lutego 2017 roku, pracodawca rozwiązał z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika. W uzasadnieniu rozwiązania umowy o pracę jako jego przyczynę pracodawca podał ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych polegające na podjęciu przez powoda działalności konkurencyjnej w stosunku do pracodawcy, powód bowiem miał 30 stycznia 2017 roku przesłać wiadomość e-mail z adresu mailowego należącego do spółki (...), w której informował pracowników tej spółki o przetargu używając słów „weźmiemy” i „przegraliśmy”, co potwierdza jego współpracę z firmą (...), stanowiącą konkurencję dla pozwanej spółki.

(dowód: rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia – k. 55 – 56)

Powód dnia 30 stycznia 2017 roku wysłał z adresu poczty elektronicznej (...) maila o treści: „Dzisiaj było otwarcie ofert. Weźmiemy 40 bipolarów. Biodra cementowe i bezcementowe dla implant castu. Bezcementowe przegraliśmy o 1500 zł na pakiecie... M.”. Wiadomość ta została wysłana do następujących odbiorców: (...), (...), (...) oraz (...). Wiadomość miała w temacie nazwę (...).

Pracodawca dowiedział się o treści powyższego maila następnego dnia, czyli 31 stycznia 2017 roku.

W styczniu 2017 roku (...) w N. ogłosił (dnia 19 stycznia 2017 roku) przetarg nieograniczony na dostawę endoprotez stawu biodrowego oraz zestawów do mieszania i podawania cementu wraz z użyczeniem instrumentarium i utworzeniem podmagazynu implantów (nr zamówienia (...)). W tym przetargu wystartowała (...) s.c. z siedzibą w K..

Na otwarciu ofert złożonych w tym przetargu obecny był powód, podpisał się on na liście jako pracownik pozwanej spółki, mimo iż pozwana nie brała udziału w tym przetargu.

Pozwana również zajmuje się endoprotezami stawu biodrowego, ma też pracowników odpowiedzialnych za obszar N.. W tym konkretnym przetargu pozwana jednak nie brała udziału.

(dowód: akt notarialny – k. 57 – 71, korespondencja mailowa – k. 71, protokół z otwarcia ofert – k. 236, zeznania świadka S. W. – protokół rozprawy z dnia 08.11.2017r. od 00:18:55 do 00:33:03, zeznania świadka J. Ż. – protokół rozprawy z dnia 08.11.2017r. od 00:33:21 do 00:52:28, zeznania G. N. – protokół rozprawy z dnia 31.05.2019r. od 00:50:56 do 01:24:42)

Spółka cywilna (...) s.c. jest współtworzona przez J. P. (1) i M. U.. Według wpisu do CEIDG zajmują się oni sprzedażą hurtową niewyspecjalizowaną (46.90.Z), pozostałą sprzedażą detaliczną prowadzoną poza siecią sklepową, straganami i targowiskami (47.99.Z), wynajmem i dzierżawą samochodów osobowych i furgonetek (77.11.Z) oraz wynajmem i dzierżawą pozostałych pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli (77.12.Z). z kolei przeważająca działalność, jaką prowadzi pozwana spółka to sprzedaż hurtowa wyrobów farmaceutycznych i medycznych (46.46.Z).

(dowód: wydruki z CEIDG – k. 72 – 75, odpis z KRS – k. 76 – 82)

Powód dnia 2 listopada 2016 roku zwrócił się mailowo do pracodawcy z prośbą o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia. W odpowiedzi pismem z dnia 9 listopada 2016 roku pozwana poinformowała powoda, że jego okres wypowiedzenia upłynie w dniu 27 lutego 2017 roku i z tym dniem umowa o pracę ulegnie rozwiązaniu. Jednocześnie od dnia 25 listopada 2016 roku pozwana zwolniła powoda z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Pismo to zostało odebrane przez powoda dnia 9 listopada 2016 roku.

(dowód: mail z dnia 02.11.2016r. – k. 104, pismo z dnia 09.11.2016r. – k. 105)

W styczniu 2017 roku pozwana spółka brała udział w przetargu nieograniczonym na dostawę endoprotez stawu biodrowego ogłoszonym przez (...) w C.. W tym samym przetargu brała również udział spółka (...) s.c. Obie spółki wystartowały także w przetargu na dostawę implantów do zespoleń kości i endoprotez stawów ogłoszonym przez (...) w G..

(dowód: dokumenty przetargowe – k. 106 – 115)

Powód współpracował ze współnikami (...) s.c. już od listopada 2016 roku, co miesiąc wystawiając fakturę na rzecz tej spółki za świadczenie dla niej usług. Powód wystawił takie faktury za świadczenie usług w miesiącach listopad 2016 roku, grudzień 2016 roku, styczeń 2017 roku i luty 2017 roku. W ramach domeny tej firmy założono też powodowi służbowego maila, z którego wysłał mail z dnia 30 stycznia 2017 roku informujący o wynikach przetargu w szpitalu w N.. Powód w ramach współpracy z (...) s.c. zajmował się organizacją magazynu z zamówieniami od producenta od strony włoskiej i promocją produktu wśród lekarzy, powód miał im przedstawiać ofertę co do endoprotez importowanych przez spółkę (...) s.c.

(dowód: faktury VAT – k. 341 – 350, zeznania świadka M. U. – protokół rozprawy z dnia 12.12.2018r. od 00:31:49 do 00:48:18, zeznania świadka J. P. (1) – protokół rozprawy z dnia 31.05.2019r. od 00:05:47 do 00:43:58)

(...) s.c. to podmiot konkurencyjny wobec pozwanej spółki. Firma ta zajmuje się dystrybucją implantów ortopedycznych, uczestniczy też w tych samych postępowaniach przetargowych co pozwana.

(dowód: zeznania świadka S. W. – protokół rozprawy z dnia 08.11.2017r. od 00:18:55 do 00:33:03, zeznania świadka J. Ż. – protokół rozprawy z dnia 08.11.2017r. od 00:33:21 do 00:52:28, zeznania

świadka L. K. – protokół rozprawy z dnia 27.04.2018r. od 00:08:01 do 00:34:41, zeznania świadka M. Ż. – protokół rozprawy z dnia 12.12.2018r. od 00:10:35 do 00:30:45, zeznania świadka M. U. – protokół rozprawy z dnia 12.12.2018r. od 00:31:49 do 00:48:18, zeznania świadka J. P. (1) – protokół rozprawy z dnia 31.05.2019r. od 00:05:47 do 00:43:58)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody z dokumentów i wydruków korespondencji mailowej, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków i stron, różnie jednak oceniając ich wiarygodność.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadków S. W., J. Ż., L. K., M. Ż. oraz zeznania członka zarządu pozwanej spółki G. N., są one bowiem ze sobą zgodne i spójne. Wszyscy ci świadkowie zgodnie potwierdzili, że firma (...) s.c. była konkurencyjna wobec pozwanej spółki, oba podmioty zajmowały się działalnością na tym samym rynku implantów medycznych. Jednocześnie świadkowie S. W. i J. Ż. miały też wiedzę odnośnie przesłania przez powoda maila, który trafił do pozwanej spółki, a był kierowany m. in. do wspólników (...) s.c.

Odnośnie zeznań świadków M. U. i J. P. (1) Sąd również uznał je za wiarygodne w całości. Sąd miał na uwadze, że świadkowie ci przyznali, że ich firma (...) s.c. jest konkurencyjna wobec pozwanej spółki. Świadkowie nie byli w stanie dokładnie podać od kiedy powód z nimi współpracował, jednak ten fakt Sąd ustalił na podstawie przedłożonych do akt sprawy faktur VAT. Świadkowie zaś przyznali, że mail z dnia 30 stycznia 2017 roku, który był impulsem do rozwiązania umowy o pracę z powodem, świadczy o tym, że powód wówczas z nimi współpracował i informował ich o wynikach przetargu, w którym wystartowali.

Odnośnie zeznań powoda M. K. Sąd nie uznał ich za wiarygodne w zakresie, w jakim powód twierdzi, że przed czerwcem 2017 roku nie współpracował z (...) s.c. oraz, że na przetargu w N. pod koniec stycznia 2017 roku był jedynie prywatnie i kurtuazyjnie napisał maila z dnia 30 stycznia 2017 roku skierowanego do wspólników (...) s.c. Jest to dla Sądu całkowicie niewiarygodne, wobec pozostałego zebranego materiału dowodowego. Przede wszystkim współpracę powoda z (...) s.c. już od listopada 2016 roku potwierdzają wystawiane przez niego na rzecz tej firmy faktury VAT. Nie można dać wiary w tłumaczenia powoda, że na otwarciu przetargu był prywatnie, a nie z ramienia (...) s.c. Sąd miał bowiem na uwadze, że po pierwsze w tym okresie powód aktywnie już współpracował z (...) s.c., o czym świadczą wspomniane wyżej faktury VAT za styczeń 2017 roku i miesiące wcześniejsze, po drugie, gdyby faktycznie był tam prywatnie, to w jakim celu wskazał, że jest z ramienia pozwanej spółki. Powinien wówczas wpisać, że przyszedł jako osoba prywatna. Tymczasem podpisanie się na liście obecności jako pracownik pozwanej w ocenie Sądu miało ukryć fakt rzeczywistej współpracy już w tym okresie z firmą (...) s.c. Wspólnicy (...) s.c. w swoich zeznaniach nie potwierdzili wersji powoda, jakoby na przetargu w N. miał on być jedynie prywatnie. Świadek M. U. wprost zeznał, że z maila z dnia 30 stycznia 2017 roku wynika dla niego, że powód współpracował z (...) s.c. już w styczniu 2017 roku. Dla wspólnika tej spółki było więc jasne po okazaniu maila, że nie jest to jedynie mail kurtuazyjny. Powód nie udał się na przetarg jedynie z grzeczności, jest to mail świadczący o współpracy pomiędzy powodem a (...) s.c. Sąd miał również na uwadze, że powód nie wezwał w charakterze świadka lekarza ze szpitala w N., z którym rzekomo miał się wówczas prywatnie spotkać, co również podważa jego wersję zdarzeń. Nie są dla Sądu wiarygodne zeznania powoda również w zakresie, w jakim tłumaczy wystawienie faktur na rzecz (...) s.c. już od listopada 2016 roku tym, że potrzebował środków do życia do momentu, aż mógł nawiązać współpracę z (...) s.c., czyli do 1 czerwca 2017 roku, oraz że porozumiał się z właścicielami C., że będą mu wypłacali na podstawie tych faktur wynagrodzenie, aby miał za co żyć. Sąd miał bowiem na uwadze po pierwsze, że wspólnicy (...) s.c. nie potwierdzili takiego faktu, po drugie zaś nie można zapominać, że powód nie był pozbawiony środków do życia w okresie od listopada 2016 roku do stycznia 2017 roku, ponieważ w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie od pozwanej spółki. W listopadzie 2016 roku powód wiedział również, że w okresie od listopada 2016 roku do końca lutego 2017 roku miał jeszcze otrzymywać pełne wynagrodzenie za pracę od pozwanej spółki, zaś w pozostałych trzech miesiącach (marzec, kwiecień i maj 2017 roku) otrzymywał miał odszkodowanie za powstrzymanie się od konkurencyjnej działalności po ustaniu stosunku pracy. Sąd miał również na uwadze, że powód w swych zeznaniach podał, że w jego ocenie pozwana spółka i (...) s.c. nie są podmiotami konkurencyjnymi, jednak

co innego wynika z pozostałego materiału dowodowego, wszyscy inni świadkowie potwierdzają bowiem, że podmioty te konkurują na rynku endoprotez oferowanych podmiotom medycznym.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest roszczenie powoda o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w związku z niezgodnym z prawem rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia. Podstawą materialnoprawną dla roszczenia powoda jest regulacja z art. 56 §1 KP, zgodnie z którą pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie. O przywróceniu do pracy lub odszkodowaniu orzeka sąd pracy. Przesłanką zasadności roszczenia jest więc uznanie, że rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia zostało dokonane z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie. W szczególności chodzi tutaj o art. 52 § 1 KP, który wskazuje, w jakich przypadkach pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia. W niniejszej sprawie w treści wręzonego powodowi oświadczenia pracodawca jako podstawę prawną podał art. 52 § 1 pkt 1 KP, zgodnie z którym pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Sąd zajął się więc analizą, czy wskazane w treści rozwiązania umowy o pracę zachowanie powoda jest prawdziwe, a jeśli tak, to czy uzasadnia jego kwalifikację jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych powoda.

W tym miejscu należy wskazać, że ocena, czy naruszenie obowiązku przez pracownika jest ciężkie, powinna uwzględniać stopień jego winy oraz zagrożenie lub naruszenie interesów pracodawcy. W użytym w powołanym przepisie pojęciu "ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych" mieszczą się trzy elementy. Są to: bezprawność zachowania pracownika (naruszenie podstawowego obowiązku pracowniczego), naruszenie albo zagrożenie interesów pracodawcy, a także zawinienie obejmujące zarówno winę umyślną, jak i rażące niedbalstwo (wyrok SN z dnia 20 grudnia 2013 roku, sygn. akt II PK 81/13).

W uzasadnieniu wręzonego powodowi oświadczenia o rozwiązaniu z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy pracodawca jako zachowanie uzasadniające ciężkie naruszenie przez powoda jego podstawowych obowiązków pracowniczych wskazał na podjęcie przez powoda działalności konkurencyjnej w stosunku do pracodawcy w trakcie trwania stosunku pracy. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że stosunek pracy pomiędzy stronami miał trwać do końca lutego 2017 roku, w związku ze złożonym wypowiedzeniem umowy o pracę przez powoda dnia 2 listopada 2016 roku. Powód jednocześnie już w drugiej połowie listopada 2016 roku został zwolniony przez pozwaną z obowiązku świadczenia pracy, jednak stosunek pracy nadal łączył go z pozwaną, razem ze wszystkimi tego konsekwencjami. Jedną z takich konsekwencji było obowiązywanie zakazu konkurencji sprecyzowanego w umowie o pracę łączącej powoda z pozwaną. Zgodnie z tym zakazem konkurencji powód jako pracownik pozwanej w trakcie trwania stosunku pracy zobowiązał się, że nie będzie podejmował działalności konkurencyjnej ani wspomagał (za wynagrodzeniem lub pod tytułem darmym) działalność innej osoby konkurującej z pozwaną, zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio, jako właściciel, partner, wspólnik, członek zarządu, pracownik, samozatrudniający się doradca, przedstawiciel, pożyczkodawca, agent lub w jakikolwiek inny sposób, w jakiegokolwiek działalności zarobkowej podobnego rodzaju do działalności prowadzonej w danym czasie przez pracodawcę. Jednocześnie Sąd ustalił, że w dniu 30 stycznia 2017 roku powód przesłał wiadomość mailową do osób zarządzających spółką (...) s.c. z informacją na temat przetargu, w którym ta spółka startowała. Sąd ustalił, że mail ten został wysłany w ramach współpracy, którą powód nawiązał z (...) s.c. już w listopadzie 2016 roku. Powód z ramienia (...) s.c. brał udział w przetargu ogłoszonym przez (...) w N.. Na liście obecności na otwarciu ofert w ramach tego przetargu powód podpisał się jako pracownik pozwanej firmy, jednak niewątpliwie nie reprezentował wówczas pozwanej po pierwsze bowiem był on w tym czasie zwolniony przez pozwaną z obowiązku świadczenia pracy, po drugie zaś pozwana nie brała w ogóle udziału w tym przetargu. Jedynym więc sensownym wyjaśnieniem obecności powoda na otwarciu ofert było działanie przez niego na rzecz spółki (...) s.c. Potwierdza to również treść maila z dnia 30 stycznia 2017 roku, o którym dowiedział się pozwany pracodawca, w którym to mailu powód informuje o wynikach analizy ofert złożonych w tym przetargu wyraźnie identyfikując się z (...) s.c. („weźmiemy 40 bipolarów”, „bezcementowe przegraliśmy”). Ponadto w toku postępowania zostały złożone

również faktury VAT wystawione przez powoda na rzecz (...) s.c. dokumentujące fakt, że współpraca powoda z (...) s.c. trwała już od listopada 2016 roku. Sąd ustalił na podstawie powyższego, że powód faktycznie w styczniu 2017 roku współpracował już z (...) s.c., pomimo jednoczesnego trwania stosunku pracy łączącego go z pozwaną spółką. Sąd uznał również, że powód współpracując z (...) s.c. naruszył zakaz konkurencji zapisany w jego umowie o pracę. W toku postępowania Sąd ustalił, że oba podmioty, zarówno (...) s.c., jak i pozwana spółka, są podmiotami konkurencyjnymi, oba występują z oferowanymi produktami na tym samym rynku endoprotez i implantów kręgosłupowych. Obie spółki startują w tych samych przetargach, walczą więc o tego samego klienta w takim samym segmencie rynku. Nie ma tu znaczenia wskazanie odpowiednich kodów PKD, nie można się ograniczyć do ich analizy, bowiem istotne jest porównanie faktycznie prowadzonej działalności przez oba podmioty, a to skutkuje uznaniem, że niewątpliwie są to podmioty wobec siebie konkurencyjne. Nie przeczyli temu zresztą sami właściciele (...) s.c. (świadek M. U.: „Pozwana spółka ma podobne produkty. To są konkurencyjne firmy”, świadek J. P. (1): „W pewnym zakresie te firmy konkurują ze sobą”). Wobec powyższego Sąd uznał, że doszło do naruszenia zakazu konkurencji przez pracownika, zakaz ten jednocześnie był wpisany jako podstawowy obowiązek pracownika do umowy o pracę, którą powód podpisał, akceptując wszystkie jej zapisy. Tym samym doszło do naruszenia podstawowego obowiązku przez powoda.

W tym miejscu należy przejść do oceny ciężkości tego naruszenia. W ocenie Sądu należy działaniom powoda przypisać winę umyślną. Powód zdawał sobie sprawę z tego, na jakim rynku działa (...) s.c., wiedział też, że w umowie o pracę z pozwaną spółką ma wpisany zakaz konkurencji. Powód wiedział, że umowa o pracę łączy go z pozwaną aż do końca lutego 2017 roku. Jednocześnie pomimo tego podjął ryzyko i nawiązał współpracę z (...) s.c. już w listopadzie 2016 roku, sądząc, że uda mu się utrzymać tę współpracę w ukryciu przez pozwaną. Nie sposób mówić tutaj o rażącym niedbalstwie powoda, czy o jakiegokolwiek innej postaci winy nieumyślnej. Powodowi należy przypisać winę umyślną, zdawał sobie sprawę z możliwych konsekwencji swoich czynów. Świadczy o tym chociażby podpisanie się przez niego na liście obecności osób będących przy otwarciu ofert przez (...) w N., na której powód podpisał się jako pracownik pozwanej spółki. Jak już wyżej wskazano pozwana nie brała udziału w tym przetargu, nie wysyłała też powoda na ten przetarg, wobec czego w ocenie Sądu jedynym tłumaczeniem złożenia takiego podpisu przez powoda było ukrycie przez niego, że w rzeczywistości przyszedł tam z ramienia (...) s.c., co mogłoby dojść do wiadomości jego pracodawcy. Powód wiedział więc, że narusza zakaz konkurencji, a mimo to podjął pewne ryzyko i starał się ukryć swoją współpracę z (...) s.c., co mu się ostatecznie nie udało. Tym samym Sąd uznał, że powodowi należy przypisać winę umyślną w zakresie jego zachowania stanowiącego naruszenie jego podstawowego obowiązku pracowniczego.

Spełniona jest również przesłanka zagrożenia interesów pracodawcy. Należy bowiem zauważyć, że dla uznania, że doszło do ciężkiego naruszenia podstawowego obowiązku pracowniczego nie jest konieczne faktyczne naruszenie interesów pracodawcy, ale wystarczy samo ich zagrożenie. Niewątpliwie zaś współpraca z podmiotem konkurencyjnym wobec pozwanej spółki zagraża jej interesom, powód bowiem, jak sam się przedstawił w toku procesu, był osobą mającą wiele kontaktów w branży, znał wielu ludzi decyzyjnych, współpraca takiej osoby z konkurencją zagrażała więc pozwanej, która automatycznie mogła mieć mniejsze szanse przy wszelkich kontaktach biznesowych z partnerami, do których powód zwróciłby się w imieniu (...) s.c. W toku postępowania nie wykazano, aby faktycznie takie zagrożenie się ziściło, ale jak już wyżej wskazano samo wystąpienie zagrożenia, nawet bez stwierdzenia faktycznego naruszenia interesów pracodawcy, wystarczy dla uznania ciężkiego naruszenia podstawowego obowiązku pracowniczego.

Reasumując, Sąd uznał, że powód faktycznie dopuścił się ciężkiego naruszenia swojego podstawowego obowiązku pracowniczego, tym samym pozwana była uprawniona do rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy, przyczyna podana w oświadczeniu pozwanej jest zaś prawdziwa. Jednocześnie został też zachowany termin z art. 52 § 2 KP, pozwana bowiem dowiedziała się o współpracy powoda z (...) s.c. w dniu 30 stycznia 2017 roku, zaś oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia zostało odebrane przez powoda dnia 16 lutego 2017 roku, przed upływem miesiąca od dnia uzyskania informacji przez pozwaną. Spełnione są więc wszystkie przesłanki pozwalające zgodnie z prawem rozwiązać umowę o pracę z powodem bez wypowiedzenia. Roszczenie odszkodowawcze powoda jest więc niezasadne i podlega oddaleniu w całości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 KPC oraz §9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800, ze zm.), zasądzając na rzecz pozwanej od powoda kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd, nie znajdując podstaw do obciążenia powoda kosztami poniesionymi w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa (opłata od pozwu), zgodnie z art. 97 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, przejął te koszty w całości na rachunek Skarbu Państwa.